

coördje had gegooïd. Chance intusschen schijnt niet het geringste bewijs te hebben, dat zijn Koekoek steeds dezelfde was en het komt me voor, dat zijn uitspraak op weinig meer berust dan zijn persoonlijke overtuiging.

Mijns inziens zeer terecht komt dan ook in het April-nummer van *British-Birds* iemand tegen deze uitspraak op en zijn mededeeling, dat de Koekoek in het terrein in kwestie steeds algemeen is, en dat verscheidene wijfjes steeds het desbetreffende stuk land frequenteerden, pleit, dunkt mij, niet voor de juistheid der overtuiging van Chance! Mij persoonlijk komt het zeer onwaarschijnlijk voor, dat een koekoekswijfje 20 eieren in een seizoen zou produceeren en het lijkt mij onlogisch, dit groot aantal eieren gedeeltelijk toe te schrijven aan de wegneem-methode van Chance, daar geen enkele waarneming er op schijnt te wijzen, dat de wijfjeskoekoek, na het leggen van haar ei, daarnaar later nog zou omzien.

JAN VERWEY.

Natura Docet. — „Twente heeft een goed voorbeeld gegeven, mogen de andere gewesten goed volgen." Met dezen volzin eindigt een circulaire die door de Stichting Natura Docet wordt rondgezonden om steun voor den bouw van het nieuwe museum. Er is zestigduizend gulden noodig, de Twentenaren zelf hebben reeds zes en veertigduizend bij elkaar gebracht. Dezer dagen verkondigde een enthousiast Twentenaar dat in den vorigen zomer achten dertig duizend menschen genoten hadden van de schoone natuur van het Dinkelland, en van Bernink's stichting. Hadden die nu maar allemaal twee kwartjes meer gegeven aan het museum, dan was de zaak in orde. Mogelijk hebben eenigen hunner het vergeten te doen en menigeen zal het ook wel meer dan twee kwartjes waard vinden, dat er in een streek, zoo rijk aan natuurschoon meteen zoo'n kostelijke gelegenheid tot voorlichting bestaat. Welnu, het is thans gemakkelijk elk verzuim te herstellen door een bijdrage groot of klein te zenden aan den Penningmeester der Stichting Natura Docet den heer Dr. C. Huijsman te Enschede.

JAC. P. THIJSSÉ.

W. G. te 's-Gravenhage. De zeer groote roofvogel, die U tweeden Paaschdag boven het Haagsche bosch zag rondvliegen, kan zeer goed een arend geweest zijn en wel de zeearend, *Haliaeetus albicilla*, een vogel, die een lengte heeft van bijna een meter. Haast iederen winter verschijnen deze vogels in ons land, vooral in de duinen, soms zelfs bij twee of drie tegelijk en zij vallen dadelijk in het oog door hun imposante vlucht. Het duidelijkste kenmerk, vooral bij de oudere vogels is de zuiver witte staart. Onder de tegenwoordige vogelwet behooren ze tot de beschermde vogels, maar ik vrees, dat ouder gewoonte de meeste jachtopzieners nog altijd happig er op zijn, om deze prachtige dieren neer te schieten. Nu moet het hun ook wel in hun beroepsplicht hinderen, dat die arenden menig konijn en fazant slaan.

T.

Ringmusschen. — Sedert mijn opgaaf in één der vorige nummers van de L. N. ontmoette ik ringmusschen onder Rhoon en langs de Rotte, zoodat deze vogels in een tijdsverloop van 4 maanden in de naaste omgeving van Rotterdam op 4 verschillende punten waargenomen werden.

Op 28 Maart l.l. trof ik met de Vogelstudieclub van Ons Huis de ringmusschen in grooten getale aan in de streek Breda, Liesbosch, Princenhage, Mastbosch, Ginneken. Ze waren hier naar het scheen even talrijk als de huismusschen.

Ijsvogels. — In één der vorige nummers is gevraagd geworden naar het voorkomen van ijsvogels in steden. Naar aanleiding daarvan worde hier meegedeeld, dat ik van 1 Jan. — 6 Maart l.l. deze vogels 4 maal in R'dam waarnam en 1 maal in Den Haag, hier op het zoogenaamde Stadhouders-plein. „

Keepen. — Op 24 April l.l. nam ik te Wassenaar keepen waar. Het waren er meer dan 2, maar het juiste aantal moest mij ontgaan, aangezien het vaststellen van het signalement mij handen vol werk gaf. Mijn vraag is naar aanleiding daarvan deze: Is het mogelijk,